

indskrænke sig til at foreslaa den bevaret som en Undtagelse fra de nye Regler.

Den anden Halvdel af Udvalgets Medlemmer (S. P. Christensen, S. Hansen, Nanders Amts 1ste Valgkreds, N. Jensen, Nanders Amts 3die Valgkreds, M. Pedersen og Thorup) kan ikke finde sig tilfredsstillt ved den af de øvrige Medlemmer ovenfor fremsatte Udtalelse om nærværende Lovforslag. Naar der saaledes henvises til Landstingets Forhandlinger ifjor og til den Uvillie, som da var tilstede i begge Thing mod Sagens Ordning, skulde vi bemærke, at Lovforslaget, som bekendt, ifjor i det andet Thing blev vedtaget med alle Stemmer imod 1, væsentlig i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Da det er første Gang, at en Betænkning over denne Sag er fremkommen fra et af dette Thing nedsat Udvalg, tro vi at burde udtale som vor Overbevisning, at vi anse Lovforslagets Principer for heldige og retfærdige, og at en ligelig Forbedling af de i Forslaget nævnte kommunale Byrder ikke let paa anden Maade lader sig gennemføre end ved at følge Forslaget og lade alle personlige Vælfær betale og Udgifterne dertil udredes af Kommunens Kasse; derved vil, forsaavidt der ydes fuld Betaling for personlige Vælfær, og de kommunale Myndigheder paaligne Kommuneafgifterne efter Billighed og Skatteevne, opnaas dette, at de i Forslaget nævnte kommunale Byrder ogsaa bæres efter Evne. Lovforslaget er efter ovennævnte Medlemmers Betragtning kun en Fortsættelse i den Retning, som vor Lovgivning i en længere Mærække er gaaet, nemlig saavidt muligt at komme bort fra Naturalarbejde, og det gaar mer og mer op for Befolkningen, at det er denne Vej, man bør gaa som den heldigste og billigste; det erkjendes nu i Almindelighed, at det tidligere saakaldte Flængsarbejde er en foreløbet og kostbar Maade at lade Arbejde udføre paa, da Tid jo er Penge.

Efter det ovenfor Udviklede vil det forstaaes, at de her nævnte Medlemmer nærmest betragte nærværende Lovforslag som en kommunal Beskatningslov og altsaa ikke kunne anse det for at være Staten aldeles ligegyldigt, at Byrden fordeles paa forskellige Maader i de forskellige Kommuner; lige saa vist er det efter disse Medlemmers Mening, at nærværende Forslag, hvis det ophøies til Lov, væsentlig vil lette den praktiske Gjennemførelse af den mellemkommunale Beskatning, som Befolkningen paa mange Steder i Landet venter efter at faae gennemført. Som Følge af denne Betragtning tro disse Medlemmer ikke at burde tilraade Ændringsforslaget, at Snekastningen vedblivende kan udføres efter de hidtil gjældende Regler, kun med de i Ændringsforslaget angivne Væmpelser, men tilraade Thinget at vedtage Lovforslaget med de mindre væsentlige Ændringer, som disse Medlemmer have deltaget i at foreslaa.

Hele Udvalget anerkjender det Eighedsprincip, Lovforslaget indeholder; men i § 4 findes nogle Ordspøininger, der synes at lade en Udvæi aaben til at slippe bort fra denne Eighed og give Anledning til ikke faa Stridsspørgsmaal. En Forandring ved Paragrafen er derfor foreslaaet for at afhjælpe den formentlige Mangel.

Bestemmelserne i § 7 ville vistnok yderst sjældent komme til Anvendelse, men desuagtet turde den Snekastningen paalagte Forpligtelse til at indgive „en skriftlig“ Begjæring antages at være meget upraktisk og tillige uønskelig, ligesom ogsaa Strafpen, hvormed man vil ramme ham, er altsor streng. I § 14 stilles Biveiene stbeordnede med Landeveiene. Dette vil ofte volde mange Besværigheder og Besøftninger, uden at det strengt taget kan siges at være nødvendigt. For at undgaa overflødige Offre af Tid og Penge vil det være fornødent at gjøre Snekastningsbestemmelserne lempeligere for Biveie end for Landeveie.

Erstatningsspørgsmaalets Afgjørelse under § 15 vil i mange Tilfælde medføre Tidsspilde og Strid. Kunne Parterne ikke enes, saa vil det vistnok være heldigst, om Sagen afgjøres af en Voldgiftskomite.

Skjøndt der i Lovforslaget er gjort et godt Skridt fremad med Hensyn til Afstæffelsen af Rjorsler in natura, saa have Regjering og Landsting dog bevaret Hærens Ret til at fordre saadan Befordring afgiven. Dette forekommer Udvalget i høi Grad uheldigt. De Rjorsler, som ske udenfor Tilfælde af overordentlige Tropsesamlinger eller Krigsberedskab, ville uden Vanskelighed kunne tilveiebringes paa anden og mere hensigtsmæssig Maade. Man foreslaar derfor, at andet Stykke af § 38 falder bort.

I Henhold til det her Anførte stilles følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 3.

1) Paragrafen affattes saaledes:

„Snekastningsarbejdet bliver efter Sogneraadets Bestemmelse helt eller delvis at udføre efter Licitation, ved Alford underhaanden eller ved Leiede Folk, og Udgifterne dertil udredes af Kommunens Kasse, eller ved Naturalarbejde, som da udføres, fordeles og betales efter de i det Følgende fastsatte Regler.“

Til § 4.

2) Efter „dog“ i 1ste Linie sættes: „stædigt Ophold i Sognet“. Istedetfor: „ikke staar“ i 2den Linie sættes: „uden at staa“.

3) Efter „Snekastningen“ i 3die Linie sættes: „.“, Resten af Stykket udgaaer, og istedetfor sættes: „Den, som ikke møder personlig, er pligtig til at sende en Anden i sit Sted.“